

sely, og hvor Loven saa skjæler mellemi forskellige Ting, nemlig, hvor der er Tale om Reparationer osv., som kunne foretages af Kirkens egne Midler, thi saa kan Bestyrelsen uden videre gjøre det, og, hvor der er Tale om saadanne Arbejder, med Hensyn til hvilke det er fornødent, at Menigheden kommer til at give Bidrag dertil, thi der ere særegne Foranstaltninger fornødne. Maaffe kan noget Eignende i visse Tilfælde komme til at gjælde efter § 26 med Hensyn til det Tilfælde, hvor en Kirke eies af Sognets Beboere eller af et Aktieselskab. Det var den anden Bemærkning, jeg vilde gjøre. Jeg tror dernæst, at man just ikke i Lovforslaget, forsaavidt angaar disse Bestemmelser, kan slippe med at sige, at man skal træffe disse Foranstaltninger „under Sagtagelse af Reglerne i Loven af 1861“. Der er mange Forskrifter i Loven af 1861 — disse Udtryk knytte sig nærmest til Synet — der er i alt Fald ikke saa Forskrifter i Loven af 1861, som ville gjøre det rigtigt i dette Lovforslag at gjentage eller i alt Fald henvisse til bestemte Forskrifter i den nævnte Lov, Forskrifter, som betydelig ville kunne lette den Byrde, man ved Overveelsen maatte finde Anledning til at lægge paa Kirkeieren. Heller ikke med Hensyn til dette skal jeg naturligvis komme ind paa Enkelthederne, men maaffe jeg dog tør antyde, at der er en Paragraf, jeg erindrer ikke hvilken, i Loven af 1861, som bestemmer, at, hvor det er større Arbejder, der skulle foretages, Reparationer eller Sligt, der kan Kirkeieren, naar Synet bifalder det, indgive et Forslag til Ministeriet om at fordele Arbejdets Udførelse paa flere Aar; der er sat en Grænse indtil 10 Aar. Det vil vistnok netop efter den Natur, som Drainingen kan faae med Hensyn til mange Kirkegaarde, være ret ønskeligt, om man, som en mildnende Bestemmelse, henvisse til denne Paragraf. Der er endnu et Punkt, hvorpaa jeg skal henlede Opmærksomheden. Man kan ikke undgaa i Loven at tage Bestemmelse med Hensyn til den sædvanlige Arbejdsassistance, hvad der staar i Forbindelse med Rjorler, Haandlangerarbejde og Gangdage. De Herrer erindre nok, at der er udkommet en Lov af 28de Februar 1856 om Afsløsnit af det Sogne-

beboerne paahvilende Vegt og Arbejde ved Kirke-reparationer, hvorefter det er Kommissioner, der skulle ordne Afsløsnit i Henhold til Reglerne i Loven af 4de Juli 1850 om Afsløsnit af andet Pligtarbejde. Denne Lov er nu langtfra ikke gennemført overalt. Hvor den er gennemført, vil der naturligvis ikke kunne være Spørgsmaal om paa den Maade at yde Kirkeieren nogen Bistand, men derimod maatte der ganske vist gives en Forfrist for, hvorledes der skal forholdes i det Tilfælde, hvor Afsløsnit ikke er kommen i Stand, og det er ønskeligt ogsaa af den Grund, at vi i Lovbet af et Par Aar, som maaffe ligge 3 til 4 Aar tilbage, have faaet flere temmelig forskellige Bestemmelser af Kultusministeriet med Hensyn til hvad der skal gjælde. I det jeg har paapeget dette Punkt, har jeg gjort, hvad jeg vilde anse fornødent, nemlig at henlede Opmærksomheden derpaa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkerens Opvarmning kan jeg i Et og Alt slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler har anført.

Tjord: Jeg kan ikke Andet end yde den ærede Forslagsstiller min Anerkjendelse for Lovforslagets Fremkomst. Det er ikke alene uhyggeligt for en Afsøds Paarørende at skulle se paa, at en af deres Kjære nedsaentes i en med Vand opfyldt Grav, men det er ligesaa uhyggeligt for En selv at vide, at man, naar man er død en almindelig borgerlig Straadød, bagefter skal druknes. Det er imidlertid ikke alene en Afsviining fra Gravene, der mange Steder er nødvendig, men det kan vistnok ogsaa paa mange Steder være nødvendigt at faae Kirkegaardene drainede for at bortlede selve Vandet fra Overfladen, og dette er navnlig paa de allerfleste Steder af Landet Tilfældet i Kirkerens umiddelbare Nærhed. Kirkerne ere Tid efter anden komne til at ligge saa dybt, at der har dannet sig Jordbyninger omkring Kirkerne, som ligne Grøfter, saa det er umuligt at faae Regn- og Snevandet bortledet derfra undtagen ved Hjælp af Draining. Det, at Vandet saaledes staar omkring Kirken, har igjen til Følge, at Fugtigheden trænger igjennem Muren og ind i Kirken, og det er vistnok dette, som paa mange Steder frembrin-